

РЕШЕНИЕ

№ 734

гр. Варна , 15.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и втори март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мая Недкова

Членове: Константин Д. Иванов
мл.с. Ивалена О. Димитрова

при участието на секретаря Галина С. Стефанова
като разгледа докладваното от Мая Недкова Въззивно гражданско дело № 20213100500068 по описа за 2021 година

Производството е образувано по въззивна жалба вх. № 285645/30.11.2020г. от „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури“ ЕИК 000649519, със седалище и адрес на управление гр. Бургас, бул. „Княз Александър Батемберг“ № 1, чрез пълномощник срещу Решение № 261075/09.11.2020г. по гр.д. № 2735/2020г. на ВРС, 42 св., В ЧАСТТА с която съда: **ПРИЗНАВА за незаконно и отменя уволнението на ищеца П. С. П., ЕГН *******, с постоянен адрес с. Ветрино, община Ветрино, ул. „Георги Сава Раковски“ , № 41, обективирано в Заповед № 7/31.01.2020г., издадена от работодателя представляван от Директора доц.д-р Г.Н. – изпълнителен директор на „ Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури „, **на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ.**

ВЪЗСТАНОВЯВА ищеца П. С. П., ЕГН ***** , на заеманата преди уволнението длъжност „ Главен специалист Рибарство и контрол „ в сектор „Рибарство и контрол – Варна “ в отдел „ Рибарство и контрол -Черно море“ - гр. Бургас към Главна Дирекция „Рибарство и контрол“ в „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури“, **на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ.**

ОСЪЖДА „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури „, БУЛСТАТ 000649519 с адрес гр.Бургас, ул. „Княз Ал.Батенберг“ № 1 , представлявана от Изпълнителния директор доц.д-р Г.Н. **ДА ЗАПЛАТИ** на П. С. П., ЕГН ***** , **обезщетение за оставане без работа**, поради незаконно уволнение в размер **на общо 4 875,00 лв.** (четири хиляди осемстотин седемдесет и пет лева), за периода в който е бил без работа **от 31.01.2020 г. до 11.03.2020г.** и от 16.03.2020 г. до 30.07.2020 г. **ведно със**

законната лихва върху главницата от 4 875,00 лева, считано от датата на предявяване на иска в съда – 26.02.2020 г.и до окончателното изплащане на сумата , **на основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ .**

ОСЪЖДА „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури „ БУЛСТАТ 000649519 с адрес гр.Бургас, ул. „Княз Ал.Батенберг“ № 1 , представлявана от Изпълнителния директор доц.д-р Г.Н. **ДА ПЛАТИ /ВЪЗСТАНОВИ/ н а П. С. П., ЕГН *******, **едно брутно трудово възнаграждение** – в размер на 850,00 лева (осемстотин и петдесет лева) удържано на основание незаконосъобразната заповед за уволнение, **на осн. чл. 221, ал. 2 КТ.**

Считайки обжалваното решение за неправилно, незаконосъобразно и немотивирано, моли за отмяната му и постановяване на друго, с което искове да бъдат отхвърлени, като неоснователни и недоказани. Изложени са аргументи за спазване на процедурата по дисциплинарното уволнение, както и за доказаност на посочените в оспорената заповед нарушения на трудовата дисциплина, тяхната тежест и съответствие с наложеното на въззиваемия дисциплинарно наказание.Цитирана е практика на ВКС.

В съдебно заседание по същество поддържа жалбата, моли да му бъдат присъдени сторените по делото разноски. Представя писмени бележки.

В срока по чл.263, ал.2 от ГПК насрещната по жалбата страна е депозирала отговор на жалбата, в който се претендира потвърждаване на решението в обжалваната част, като правилно, законосъобразно и мотивирано. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание по същество, чрез процесуалния си представител поддържа отговора на въззивната жалба, моли същата да бъде отхвърлена и потвърдено първоинстанционното решение, като допустимо, правилно и обосновано. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

За да се произнесе по спора, съставът на ВОС съобрази следното:

Производството пред ВРС е образувано по искове на П. С. П., ЕГН ***** срещу „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури „ БУЛСТАТ 000649519 с адрес гр.Бургас обективно кумулативно съединени искове по чл. 344, ал.1, т.1, т. 2 и т.3 КТ вр. чл. 225 КТ и чл.221 ал.2 от КТ, да бъде признато за незаконно и отменено уволнението на ищеца, извършено със Заповед № 7/31.01.2020г., издадена от работодателя, на основание чл. 188 т.3 вр. чл. 187 ал.1 т.1 пр.3 и т.8 вр. чл. 190 ал.1 т.7 от КТ; да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност „ Главен специалист Рибарство и контрол „ в сектор „Рибарство и контрол – Варна “ в отдел „ Рибарство и контрол -Черно море“ - гр. Бургас към Главна Дирекция „Рибарство и контрол“ в „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури“;да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца обезщетение за времето, през

което е останал без работа в размер на **общо 4 875,00 лв.** (четири хиляди осемстотин седемдесет и пет лева), за периода от **31.01.2020 г. до 11.03.2020г.** и от 16.03.2020 г. до 30.07.2020г. **ведно със законната лихва** върху главницата от 4 875,00 лева, считано от датата на предявяване на иска в съда – 26.02.2020 г. и до окончателното изплащане на сумата ; да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца, **едно брутно трудово възнаграждение** – в размер на 850,00 лева (осемстотин и петдесет лева) удържано на основание незаконосъобразната заповед за уволнение.

Ищецът твърди, че с ответника били страни по трудово правоотношение, по силата на Трудов договор № №32/07.02.2014г., като ищецът заемал длъжността „ Главен специалист Рибарство и контрол „ в сектор „Рибарство и контрол – Варна “ в отдел „ Рибарство и контрол -Черно море“ - гр. Бургас към Главна Дирекция „Рибарство и контрол“ в „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури“. На 31.01.2020г., му била връчена Заповед № 7/31.01.2020г. ,с която работодателят му наложил дисциплинарно наказание „Уволнение“ на основание чл. 190, ал. 1, т. 7 от Кодекса на труда и прекратил трудовото правоотношение на П.. Ищецът оспорва заповедта и наложеното с нея уволнение като незаконно доколкото не била спазена процедурата – не му е даден достатъчен срок за обяснения, което е равно според него на липсата на вземане на такива – нарушение на чл.193 ал.1 от КТ. Твърди се , че същата е немотивирана, като в нея липсва описание конкретно кои са задълженията , съдържащи се в длъжностната характеристика на ищеца , които той е нарушил и неизпълнението на които е нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл. 190 ал.1 т.7 от КТ. Ако се прецени, че не са налице формалните основания за отмяна на заповедта, спора да се разгледа по същество, като оспорва адекватността на наложеното дисциплинарно наказание, с оглед тежестта на установеното нарушение и липсата на други провинения на ищеца по време на досегашната му работа- чл.189 от КТ. Оспорват по същество и описаните в заповедта нарушения , като се твърди , че в същата няма посочени конкретни задължения, вменени на ищеца по длъжностна характеристика, които той да е нарушил. Твърди, че поради уволнението останал без работа, за което моли за присъждане на обезщетение за пълния шестмесечен срок по чл.344, т.3 КТ, в размер на база на получаваното БТВ от 825 лева месечно. Претендира и осъждане на ответника да му заплати едно брутно трудово възнаграждение удържано на основание незаконосъобразната заповед за наложеното дисциплинарно наказание на основание чл. 221 ал.2 от КТ.

В срока по чл.131 ГПК, ответникът е депозирал писмен отговор, в който не оспорва съществуващото трудово правоотношение с ищеца на сочената от него длъжност и прекратяването му с оспорената заповед, на основанието в нея. Оспорва изцяло доводите на ищеца за незаконност на уволнението. Релевира подробни съображения за законосъобразност на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, като сочи, че при издаване на същата са спазени изискванията на чл. 193 и чл. 195 КТ. Намира заповедта за мотивирана и съобразена за степента на извършените и описани в нея, нарушения на трудовата дисциплина, за които му е наложено и дисциплинарно наказание „уволнение“.

Твърди, че нарушенията, за които срещу ищеца е била издадена заповед №7/31.01.2020г. са реални и груби. В казуса П. извършил деяние, състоящо се в превоз на риба, в работно време, без декларация за произход и за превоз, в неспециализиран за дейността автомобил, в нарушение на чл.50 от ЗРА и без да изпълни контролните си функции, съгласно длъжността която заема. Това поведение било изцяло в противовес на трудовите му функции, които повелявали в работно си време той да контролира да не се извършват в поверената му част от територията на Област Варна такива действия. Изложеното безспорно било тежко нарушение на трудовата дисциплина, злоупотреба с доверието на работодателя, защото последният поверил на ищеца да проверява всички документи за риболов и риболовна дейност, да проверява превозните средства превозващи рибен ресурс и документите към тях, да съставя актове за констатирани нарушения, да осъществява контрол с оглед спазване на Закона за рибарство и аквакултурите, Закона за опазване на околната среда, Закона за административните нарушения и наказания. В случая ищецът нарушил нормите на чл. 50, ал.2, ал.3 и ал.4 от ЗРА, спазването на които от трети лица, работодателят му гласувал доверие той да контролира. По този начин той компрометирал оказаното му доверие, като без значение било обстоятелството дали е извлякъл имотна облага за себе си или за друго. Несъмнено доверието съществувало между работодателя и служителя било изгубено, защото служителя с поведението си като гражданин нарушил горепосочените законови норми, като укоримостта на поведението му била още по - голяма, поради факта, че в служебните си функции следвало да следи за спазването им и да санкционира нарушителите на същите. Отправя искане за отхвърляне на исковете и заплащане на разноски.

В открито съдебно заседание страната поддържа съображенията си.

Настоящият състав на Варненски окръжен съд, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата, приема за установено от **фактическа и правна страна**, следното:

Жалбата, инициирала настоящото въззивно произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. Обжалваното решение е валидно постановено в пределите на правораздавателната власт на съда, същото е допустимо, като постановено при наличие на положителните и липса на отрицателните процесуални предпоставки.

По отношение неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл. 269, ал. 1, изр. второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания.

От събраните по делото доказателства съдът, намира за установено следното

от фактическа страна:

Безспорно между страните в настоящото производство и установено от представените писмени доказателства е, че между тях е съществувало безсрочно трудово правоотношение - Трудов договор № №32/07.02.2014г ., по силата на което ищецът е заемал длъжността,, Главен специалист Рибарство и контрол ,, в сектор „Рибарство и контрол – Варна “ в отдел „ Рибарство и контрол -Черно море“ - гр. Бургас към Главна Дирекция „Рибарство и контрол“ в „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури“.

Приобщена на л. 25-27 от делото е длъжностна характеристика за длъжността „главен специалист РК“, като видно от направеното отбелязване ищецът е запознат със същата последно на 19.09.2019 год.По делото е прието цялото трудово досие на работника, от които се установява, че последователно от постъпването си работа същия системно е уведомяван за длъжностните си характеристики, подчинеността му в структурата на организацията, както и преките си задължения и отговорности произтичащи от заеманата длъжност.

Със Заповед №7/31.01.2020г. на Директора доц.д-р Г.Н. – Изпълнителен Директор на „ Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури“ на П.П. е наложено дисциплинарно наказание „ уволнение“, на основание чл. 187 ал.1 т.1 пр.3 и т.8 от КТ. В мотивите на заповедта е посочено, че същата е издадена поради неявяване на работа и злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на Агенцията. Посочено е, че по време на извършена проверка на 30.01.2020 г. от служителите Т.С.Т. – началник Сектор „Рибарство и контрол-Ст.Загора“, в отдел „Рибарство и контрол Южна България“, С.И.С. – гл.специалист РК в отдел” Рибарство и контрол Ст.Загора“, в отдел „Рибарство и контрол Южна България“, К.И.К. –и.д. началник „Рибарство и контрол –Велико Търново ,, в отдел „Рибарство и контрол – Централен Дунав ,, М.А.К. – главен специалист РК в сектор „Рибарство и контрол –Русе ,, в отдел „Рибарство и контрол – Централен Дунав ,, и А.А.Д. - главен инспектор РК в сектор ” Рибарство и контрол – Русе ,, в отдел „Рибарство и контрол – Централен Дунав в склад за преработка на риба, намиращ се в село Бъзън, община Русе, пристигнал джип „Мицубиши Паджеро“, в който се возил и служителя П. С. П.. Служителите установили наличието на около 700 килограма риба от вида толстолоб и амур, намиращи се в джипа, която няма документи удостоверяващи произхода ѝ, както и че автомобилът превозващ рибата не бил лицензиран според изискванията на БАБХ . Посочено е, че констатираните нарушения са били извършени със знанието и съгласието на г-н П. С. П., по време когато последния е следвало да бъде на работното си място , а именно на територията на сектор „Рибарство и контрол – Варна „отдел „Рибарство и контрол Черно море,,. Посочено е , че с писмо изх. № Z 928 /31.01.2020 по описа на ИАРА, на осн. чл. 193 ал.1 от КТ Изпълнителния директор е поканил П. да бъде изслушан във връзка с констатираната злоупотреба със служебното си положение и неявяването му на работа на 30.01.2020 г. Същия се явил , били изслушани обясненията му във връзка с посочените по- горе нарушения, за което бил съставен Протокол с № Z 932/31.01.2020 г. Посочени са нарушения на трудовата

дисциплина съгл. чл.187, ал.1, т.1, пр.3 и т. 8 от КТ – неявяване на работа и злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на агенцията. При определяне на дисциплинарното наказание, ИД на ИАРА е счел, че нарушението на трудовата дисциплина от страна на П. съставлява пълно неизпълнение на задължението на служителя да се явява на работа /работното си място / и да изпълнява трудовите си задължения и да не злоупотребява с авторитета и доверието на агенцията. На основание чл.186, чл.192 ,ал.1 , чл. 195 ал.1 и чл.190 ал.1, т. 7 от КТ – тежки нарушения на трудовата дисциплина, при спазване на изискванията на чл.193 , ал.1 КТ , чл.194 и чл.189 КТ и на основание чл.187 т. 3 от КТ работодателят наложил на ищеца дисциплинарно наказание „ уволнение „ на осн. чл.190, ал.1 т. 7 КТ ТПО е било прекратено, считано от 30.01.2020 г.

По делото са приложени докладна записка № Z -1104/06.02.2020 г. и Доклад № Z - 1043/ 05.02.2020г. – л.29 -33 от дело от К.К., Т.Т. и С.С. ,служители на РК ИАРА В.Търново и Стара Загора и К.Л., А.Д. и М.К. - служители на РК –ЦД –гр.Русе до работодателя, в които са описани обстоятелствата около осъществяването на 30.01.2020г. в с.Бъзън , обл.Русе проверка, при която в джип „Мицубиши Паджеро“, било установено превозването без съответните документи на около 700 килограма риба от вида толстолоб и амур и в който автомобил присъствал П.П..

Дисциплинарното производство срещу ищеца по повод нарушенията в от обжалвана заповед е започнало по повод сигнали на посочените служители до работодателя, непосредствено след извършената на 30.01.2020г. проверка.

Видно от писмо вх.№ Z-918 /31.01.2020г. от Изп.Директор на ИАРА до ищеца, на основание чл. 193 ал.1 от КТ същия е поканен същия ден до 17.30 ч. да се яви в ЦУ на ИРАК гр.Бургас за изслушване във връзка с нарушения на трудовата дисциплина, а именно злоупотреба със служебно положение и неявяване на работното му място на 30.01.2020г. Писмото е връчено при отказ на служителя да го получи, удостоверен със свидетели.

Приложен е Протокол от 31.01.2020г. във връзка с проведеното изслушване/л.34-36 от дело/, от който е видно , че П.П. се е явил за същото, отговорил е на въпроси точно по повод на обективизираните в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание нарушения - отсъствие от работното си място на 30.01.2020г. и злоупотреба с доверието и уронване доброто име на агенцията.

По делото са приети като доказателства – постановления на РП-Русе, Решение на РС Русе, както и Акт за установяване на административно нарушение касателно И.В.Д. – шофьор на джип „Мицубиши Паджеро“ , в който на 30.01.2020г. в с.Бъзан е установен превоз на риба без съответните документи.

Представени по делото са – л. 11 и 12, график и Доклад за инспекция на риболовен кораб, от които се установява, че на 30.01.2020г. П.П. е бил на работа дневна смяна във Варненска област , както и , че на същия ден заедно със свой колега за времето от 08.30 ч. до

09.20 ч. е извършил инспекция на риболовен кораб , за което е съставен приложения протокол.

По делото са събрани гласни доказателства.

Съдът, след съвкупния анализ на събраните по делото пред първа инстанция доказателства, по вътрешно убеждение и въз основа на закона, достигна до следните правни изводи:

По иска с правно основание чл. 344, ал.1, т.1 КТ.

Заповедта за наложеното дисциплинарно наказание „уволнение” е издадена от Директора доц.д-р Г.Н. – изпълнителен директор на „ Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури“, т.е. от лице, притежаващи дисциплинарна власт и в този смисъл съдът приема, че тя е издадена от компетентен орган по чл. 192, ал. 1 КТ

Съгласно разпоредбата на член 195, ал. 1 от КТ, дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението и кога е извършено, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага. Съгласно трайната практика на ВКС, разпоредбата на член 195, ал. 1 от КТ, с която се определят елементите на заповедта за дисциплинарно наказание, е императивна. Липсата на един от тях е достатъчна, за да се приеме, че дисциплинарното наказание е незаконно. Мотивирането на заповедта за дисциплинарно уволнение е относимо, както към изискването на член 193, ал. 1 от КТ - преди налагането на наказанието работодателят да изслуша работника или да приеме писмените му обяснения, така и към предвидените в член 194, ал. 1 от КТ срокове за налагане на дисциплинарни наказания. За прилагането на тези императивни норми съдът следи служебно.

Съдът намира, че процесната заповед не страда от пороци изразяващи се в нарушения на разпоредбите на чл. 193, чл. 194 и чл. 195 КТ.

Спазени са и преклузивните срокове за налагане на дисциплинарни наказания по чл.194 ал.1 от КТ.

Спазена е разпоредбата на чл. 193, ал. 1 КТ, тъй като видно от приетите по делото доказателства, преди налагането на дисциплинарното наказание работодателят е поискал обяснения от служителя. Заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е издадена на 31.01.2020г., след като служителят е бил изслушан същия ден. Следва да се има предвид, че по време на изслушването П. не е поискал срок за допълнителни обяснения, а напротив отговорил е на поставените въпроси без възражения. В Решение № 363/10.01.2012г. на ВКС по гр.дело № 354/2011г. ,III г.о, постановено по чл.290 от ГПК, което настоящия състав споделя е прието,че когато на работодателя станат известни обстоятелства за нарушаване на трудовата дисциплина, той трябва да получи от работника обяснения по тези обстоятелства, без да е необходимо да са посочени обективните и субективни елементи на изпълнителното

деяние или правната му квалификация. Достатъчно е по разбираем за работника начин да бъде изложено за какво се искат обяснения. В конкретния случай от дадените от ищеца отговори на поставените му въпроси- обяснения в процедурата по чл. 193, ал. 1 КТ, които са в пряка връзка с посочените от работодателя нарушения, е видно, че същия е отговарял ясно и конкретно и не може да има съмнение, че е бил наясно както с причината за изслушването, така и с конкретните нарушения за които са задавани въпросите. В тази връзка възраженията на ищеца за неспазване на процедурата по дисциплинарното производство във връзка с изслушване на работника/служителя са неоснователни.

Неоснователни са и възраженията, че не е спазено изискването на закона процесната заповед да бъде мотивирана.

По въпроса относно тълкуването на [чл. 195, ал. 1 ГПК](#) е формирана трайна съдебна практика по [чл. 290 ГПК](#) - напр. - [Решение № 377/26.10.2011 г.](#) по гр. д. № 1962/2010 г. на IV г. о., [Решение № 322/7.11.2012 г.](#) по гр. д. № 278/2011 г. на III г. о. на ВКС, Решение № 162 от 13.07.2016 г. на ВКС по гр. д. № 67/2016 г., IV г. о., ГК, според която: Заповедта, с която се налага дисциплинарно наказание, следва да бъде ясно мотивирана и по начин, че да са ясни същественият признаци на деянието от обективна страна, времето и мястото на извършването му. Важното е от съдържанието на заповедта да следва несъмненият извод за същността на фактическото основание, поради което е прекратено трудовото правоотношение и работникът или служителят да има възможност да разбере причината, поради която трудовото правоотношение е прекратено, а съдът да може да извърши проверка и въз основа на това да заключи дали уволнението е законосъобразно. В случаите, когато мотивите са изложени в друг писмен документ, с което само по себе си не се нарушава [чл. 195, ал. 1 ГПК](#), съществено е този документ също да е станал достояние на работника или служителя.

В настоящата хипотеза не е налице друг документ посочен в заповедта, в който дисциплинарите нарушения да са индивидуализирани и този документ да е станал достояние на наказвания работник. / Решение № 379 от 24.06.2010 г. по гр. д. № 410 /2009 г., г. к., IV г. о. на ВКС/ Ето защо преценката за спазване разпоредбата на чл.195 от КТ следва да се направи с оглед посоченото в самата заповед. От посоченото в заповедта става ясно кога са осъществени нарушенията – 30.01.2020г., както и какви са те - злоупотреба със служебно положение, уронване престижа на Агенцията и неявяването му на работа същия ден/след обяд/.

По отношение на материалната законосъобразност, съда следва да установи дали са осъществени от ищеца описаните в същата нарушения на трудовата дисциплина.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установява, както че на 30.01.2020г. П.П. сутринта е бил на работа, така и, че от обяд и след обяд до края на работното си време е отсъствал, като по това време е ходил до гр.Провадия, а след

това и до с.Бъзън, превозвайки риба без документи и разрешителни с познатия си И.Д.. Настоящия състав не споделя доводите на ищеца, че осъществявайки планираната проверка от 08.30 ч. до 09.20 ч. на 30.01.2020г. , П. е спазил трудовата дисциплина и е свършил възложената му работа. От една страна видно от длъжностната му характеристика същия не е нает за изпълнение на определена работа , а на 8 часов работен ден . От друга видно от приложения график на 30.01.2020г. П. е бил дневна смяна и то на територията на сектор „Рибарство и контрол – Варна. За обосноваване на извод за осъществено от ищеца нарушение на трудовата дисциплина , съда цени и показанията на св. Б.Х. , както и обясненията на самия П. при изслушването му , в които признавайки неизгодни за себе си факти твърди , че е бил на работа през половината ден , като не е имал разрешение/писмено или устно/ за отсъствието си през другата половина.

Съгласно разпоредбата на [чл. 126, т. 9 от КТ](#), работникът или служителът е длъжен да бъде лоялен към работодателя си, като не злоупотребява с неговото доверие. Неизпълнението на задължението за лоялност към работодателя съставлява дисциплинарно нарушение по [чл. 190, ал. 1, т. 7, от КТ](#) и по [чл. 187, ал. 1, т. 8, предл. 1 от КТ](#) - злоупотреба с доверието на работодателя, оказано при възлагане изпълнението на работата за длъжността. Както е прието в практиката на ВКС /[Решение № 86/25.05.2011 г. по гр. дело № 1734/2009 г.](#) на IV-то гр. отд. на ВКС, Решение № 242 от 21.05.2012 г. на ВКС по гр. д. № 932/2011 г., IV г. о., ГК. /Нарушението може да се прояви в различни форми, чиято обща характеристика е лепоставяне на отношенията на доверие между работник или служител и работодател. Злоупотреба с доверието на работодателя е налице, когато работникът или служителът, възползвайки се от служебното си положение, е извършил преднамерени действия, с цел извличане на имотна облага, но такава е налице и в случаите, когато без да е извлечена имотна облага, работникът или служителът, възползвайки се от служебното си положение е извършил деяние, компрометиращо оказаното му доверие, при което е лепоставил интересите на работодателя, независимо дали деянието (действие или бездействие) е извършено умишлено. По тежка е санкцията , когато работникът или служителът осъществява материално-отчетнически функции, т.к. изпълнението им предполага една по-висока степен на оказаното от работодателя доверие.

Във всички случаи обаче, допускането на действия или бездействие в разрез със задължението си за лоялност, съставляващо тежко дисциплинарно нарушение, за което законът предвижда налагане на наказание дисциплинарно уволнение следва да бъде посочено в заповедта , с която се налага наказанието и установено по делото , за да бъде уволнението законосъобразно.

От събраните по делото доказателства преценени в тяхната съвкупност безспорно се установят и визираните в заповедта нарушения на трудовата дисциплина – злоупотреба с доверието и уронване доброто име на Агенцията/ИАРА/.

Работодателят пълно и главно е доказал наличието на злоупотреба с доверието му и

уронване доброто име на Агенцията. Видно от представената по дело длъжностна характеристика за длъжността на ищеца, цялата му трудова функция е насочена именно към контрол на обектите за търговия с риба и рибни продукти, както и на лицата занимаващи се с нея по отношение на произхода и продажбата на уловената, добита или произведена в страната продукция от риба... На същия са вменени задължения да съставя актове при установяване на административни нарушения на ЗРА. Част от длъжностната му характеристика е да познава националното и европейското законодателство, както и да спазва Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, Устройствения правилник на ИАРА, етични кодекс на служителите и вътрешния правилник за дейността на дирекцията, с които по делото липсва спор, че П. е запознат.

Нещо повече, в качеството му на „главен специалист РК“, П. носи пряка отговорност за допуснати злоупотреби с длъжностното си положение и зачислено имущество, носи пряка отговорност във връзка с прилагането на нормативните актове, носи пряка отговорност при нарушение на трудовата дисциплина.

При липсата на оспорване от страна на П., че на 30.01.2020г. в работно време е бил в л.а. на И.Д., с която са превозвани 700 кг. риба обясненията му, че има лошо обоняние и не е разбрал за наличието ѝ са несъстоятелни. Незнанието на П. за превозваната от Тодоров риба се опровергава и от показанията на последния в качеството му на свидетел по делото, в които Тодоров обяснява, че познава П.П. от неговата работа, като ирадгия, инспектор в ИАРА. Житейски нелогично е двамата да са мълчали по време на пътуването, а ищеца с професионалния си опит и знания да не е разбрал какво превозват. За знанието на ищеца относно превозвания товар и документалното му оформяне свидетелства и посоченото в докладните записки – л. 29 и 33 от дело, от които е видно, че П. е отишъл при колегите си, които в този момент са осъществявали проверка в с.Бъзан, бил е в служебно униформено облекло със знаците на Агенцията, представил се е като служител, както и е обяснил, че придружава свой приятел който има рибовъдно стопанство и кара риба. Поискал да се „оправят“. При проверката на автомобила се установило, че същия е със смъкнати задни седалки и е пълен почти до тавана с риба от вида толстолоб. Че същата е бил без разрешителни /без съответните документи/ по делото не е спорно, а и е установено от събраните писмени доказателства за проведеното административно наказателно производство по отношение на И.Д..

Съгласно разпоредбата на чл. 190 ал 2 КТ, дисциплинарното уволнение по чл. 330 К Т се налага съобразно критериите по чл. 189 ал. 1 КТ-тежест на нарушението, обстоятелства при които то е извършено, поведението на работника, като на работодателя е предоставена възможността за правото на преценка относно тежестта на извършените дисциплинарни нарушения.

В конкретната хипотеза, доколкото по изложените по –горе мотиви за характера на трудовата функция на ищеца, а именно такава по контрол и спазване на законността и

дадените му правомощия на административно наказващ орган, е налице съизмеримост между тежестта на нарушението и наложеното дисциплинарно наказание, а именно „уволнение“.

В случая съдът приема, че при определяне на дисциплинарното наказание, работодателят е взел предвид тежестта на нарушенията, обстоятелствата при които е извършено, както и поведение на служителя към спазване на труд. дисциплина, поради което съдът приема, че наказанието е кореспондиращо с тежестта на нарушението, с което са изпълнени изискванията на чл. 189 ал. 1 КТ, поради което наложеното с обжалваната заповед дисциплинарно наказание „уволнение“ незаконосъобразно и следва да бъде потвърдено.

По исковете с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ и чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225 ал. 1 от КТ и чл. 221 ал. 2 от КТ.

Неоснователността на иска с правно основание чл. 334 ал. 1 т. 1 от КТ обуславя неоснователност и на претенциите за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност и за заплащане на обезщетения по чл. 225 ал. 1 от КТ и възстановяване на удържано едно брутно трудово възнаграждение – чл. 221 ал. 2 от КТ, каквито се дължат само при незаконно уволнение. Ето защо всички съединени искове ще бъдат отхвърлени.

Поради несъвпадане на правните изводи на двете инстанции решението на ВРС в обжалваните части, като и в частта за присъдените разноски следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което исковете претенции да бъдат отхвърлени.

В настоящото и първоинстанционното производство въззивника не е претендирал разноски.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно Решение № 261075/09.11.2020г. по гр.д. № 2735/2020г. на ВРС, 42 св. В ЧАСТТА с която съда:

ПРИЗНАВА за незаконно и отменя уволнението на ищеца П. С. П., ЕГН *****, с постоянен адрес с. Ветрино, община Ветрино, ул. „Георги Сава Раковски“, № 41, обективизирано в Заповед № 7/31.01.2020г., издадена от работодателя представляван от Директора доц.д-р Г.Н. – изпълнителен директор на „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури“, на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ.

ВЪЗСТАНОВЯВА ищеца П. С. П., ЕГН *****, на заеманата преди уволнението длъжност „Главен специалист Рибарство и контрол“, в сектор „Рибарство и

контрол – Варна “ в отдел „ Рибарство и контрол -Черно море“ - гр. Бургас към Главна Дирекция „Рибарство и контрол“ в „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури“, **на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ.**

ОСЪЖДА „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури „ БУЛСТАТ 000649519 с адрес гр.Бургас, ул. „Княз Ал.Батенберг“ № 1 , представлявана от Изпълнителния директор доц.д-р Г.Н. **ДА ЗАПЛАТИ** на П. С. П., ЕГН *****, **обезщетение за оставане без работа**, поради незаконно уволнение в размер **на общо 4 875,00 лв.** (четири хиляди осемстотин седемдесет и пет лева),за периода в който е бил без работа **от 31.01.2020 г. до 11.03.2020г.** и от 16.03.2020 г. до 30.07.2020 г. **ведно със законната лихва** върху главницата от 4 875,00 лева, считано от датата на предявяване на иска в съда – 26.02.2020 г.и до окончателното изплащане на сумата , **на основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ .**

ОСЪЖДА „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури „ БУЛСТАТ 000649519 с адрес гр.Бургас, ул. „Княз Ал.Батенберг“ № 1 , представлявана от Изпълнителния директор доц.д-р Г.Н. **ДА ПЛАТИ /ВЪЗСТАНОВИ/** н а П. С. П., ЕГН *****, **едно брутно трудово възнаграждение** – в размер на 850,00 лева (осемстотин и петдесет лева) удържано на основание незаконосъобразната заповед за уволнение, **на осн. чл. 221, ал. 2 КТ.**

ОСЪЖДА „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури „ БУЛСТАТ 000649519 с адрес гр.Бургас, ул. „Княз Ал.Батенберг“ № 1 , представлявана от Изпълнителния директор доц.д-р Г.Н. **ДА ЗАПЛАТИ** на П. С. П., ЕГН *****, **СУМАТА** от **общо 600,00 лева** (шестстотин лева) – сторените от ищеца съдебно – деловодни, пред настоящата инстанция за процесуално представителство от един адвокат, **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК .**

ОСЪЖДА „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури“, БУЛСТАТ 000649519, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. „Княз Александър Батенберг“ № 1, представлявана от Галин Янков Николов Изпълнителен директор **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд Варна **СУМАТА** от **общо 345,00 лева** (триста четиридесет и пет лева) - дължима **държавна такса** по предявените и уважени искове, **ведно със сумата от 5,00 лева** (пет лева) –**държавна такса**, в случай на влизане в сила на Решението за служебно издаване на изпълнителен лист , **на основание чл. 78, ал.6 ГПК,КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователни и недоказани предявените от П. С. П., ЕГН *****, с постоянен адрес с. Ветрино, община Ветрино, ул. „Георги Сава Раковски“ , № 4 **1 против** „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури“ ЕИК 000649519, със седалище и адрес на управление гр. Бургаз, бул.“Княз Александър Батенберг“ № 1 **искове :**

ДА БЪДЕ ПРИЗНАТО ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЕНО уволнението на ищеца

П. С. П., ЕГН *****, с постоянен адрес с. Ветрино, община Ветрино, ул. „Георги Сава Раковски“ , № 41, обективирано в Заповед № 7/31.01.2020г., издадена от работодателя представляван от Директора доц.д-р Г.Н. – изпълнителен директор на „ Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури „, **на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ.**

ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕН П. С. П., ЕГН *****, на заеманата преди уволнението длъжност „ Главен специалист Рибарство и контрол „ в сектор „Рибарство и контрол – Варна “ в отдел „ Рибарство и контрол -Черно море“ - гр. Бургас към Главна Дирекция „Рибарство и контрол“ в „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури“, **на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ.**

ДА БЪДЕ ОСЪДЕНА „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури „ БУЛСТАТ 000649519 с адрес гр.Бургас, ул. „Княз Ал.Батенберг“ № 1 , представлявана от Изпълнителния директор доц.д-р Г.Н. **ДА ЗАПЛАТИ** на П. С. П., ЕГН *****, **обезщетение за оставане без работа**, поради незаконно уволнение в размер **на общо 4 875,00 лв.** (четири хиляди осемстотин седемдесет и пет лева),за периода в който е бил без работа **от 31.01.2020 г. до 11.03.2020г.** и от 16.03.2020 г. до 30.07.2020 г. **ведно със законната лихва** върху главницата от 4 875,00 лева, считано от датата на предявяване на иска в съда – 26.02.2020 г.и до окончателното изплащане на сумата , **на основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ .**

ДА БЪДЕ ОСЪДЕНА „Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури“ БУЛСТАТ 000649519 с адрес гр.Бургас, ул. „Княз Ал.Батенберг“ № 1 , представлявана от Изпълнителния директор доц.д-р Г.Н. **ДА ПЛАТИ /ВЪЗСТАНОВИ/ н а** П. С. П., ЕГН *****, **едно брутно трудово възнаграждение** – в размер на 850,00 лева (осемстотин и петдесет лева) удържано на основание незаконосъобразната заповед за уволнение, **на осн. чл. 221, ал. 2 КТ.**

В останалата част решението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВКС в едномесечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____